

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok-katholikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
 Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felélés szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
 Egyes számok kaphatók a „Hánytőrsédekben.”

Harc az ifjúságért.

(S) Szemünk fénye, drága kincsünk az ifjúság. Eltérő reménye, biztató jövője szent István és László egykor nagy honának. Ha a kor ronlottsága borít von homlokunkra, ha fáj szívünk, valahányszor olvassuk, hogy a színpad milyen dögletes levegőt lehel, hogy elfonnyassza a lélek legszebb virágait: a bori és fájdalom, aggodás és félelem, mind te érted van, *magyar ifjúság*. Ha káromlást hallok az utcán, félve nézek körül, nincs-e ott gyermek, kinek lelket megméltelyezhetné a hangot adott járó-kelő istentelenség. Ha rossz emberrel hallok, megkérdem, vannak-e gyermekei, mert nem csak a tüdővész ragályos, hanem az erkölcsi pestis, a bűn és léhaság is apáról-fiúra száll.

Ha már romlott a kor, ha léha a világ és hitben szegények férfaink, menstük meg a mi megmenhető: az ifjúságot s vele a jövőt. Vezessük őt ahhoz, ki szíve szeretetével karolta fel az ifjúságot, váltsuk valóra a kimondott ismeni szót, mely már tizenkilencszázéves, de mégis örökké új felszólítás: „*engedjétek őket hozzám jönni.*”

Eszmének és nagy gondolatoknak közös sorsa, hogy időnként elhalványulnak. Elfordul tőlük az érdeklődés, hidegen hagyják az embereket, a társadalom más csillagok jegyében evez. De fordul az idő s a régi gondolatok új fényben gyuladnak ki az emberiség egén, a régi eszmék új izzása sziveket hevít s mindenfelé az érdeklődés áramát indítja meg.

A szent kereszténységnek az ifjúságot illető programja is, a krisztusi „Engedjétek hozzám jönni”, mintha az utolsó században leváltárba került volna, vagy legalább is a megvalósítandó programpontra közt nem foglalta el azt a helyet, melyet e mérhetetlen fontosságú dolog megérdemel. Az egyház erői maszt voltak lekötve s nem tudta megakadályozni, hogy az ezkeraru ellenség le ne tépje kebléről legdrágább kincsét, az ifjúságot. Mennyi nagy ember került ki csak Magyarországon a Jézustársasági iskoláiból a XVII. és XVIII. század folyamán? Negyvenkét kollegium, ugyanannyi *Mária-congregatio*, megannyi virágos kert, nevelte az a nemzedéket, melynek hitől áthatott és megszentelt hazafitú önfeláldozása szabadította meg hazánkat a török járomtól. Eszterházy Miklós, Koháry István, a két Drugeth, Battyányiak, a három Pálffy gróf, Fiáth János, a győri hős és még sok ezren a törökverő Lótharmagi Károlyval és a zentai hőssel együtt a kollegiumok és Mária-congregatiók neveltjei voltak. A jozephinizmus durván letarolta a magyar ifjúság virágos kertjeit, eltűzte a gondos kertészeket s a magyar keresztény társadalom érdeklődésének folyama is más medret ázott magának, ott hagyva a kifosztott kollegiumokat s felszartott kongregatiókat. A temető csendje borult az előbb igazi kath. szelleműl áthatott s pezsgő ifjúsági élettől zajos magyar középiskolákra. A 1822. év szeptember 8-án megnyitott nemzeti zsinat fölajdult az ifjúság erkölcsi ronlottságán és eszedezve kéri Ferenc királyt, hogy engedje meg ismét a Mária-congregatiók életbeléptését. E fölajdulás visszhang nélkül veszett el a magyar társadalom sivár pusztaságában.

De az eszmék, az isteni gondolatok nem halnak meg, hanem csak — néha talán sokáig — aluszhatnak. Ime hozzá ismert tárogató-hang rezdül meg a levegőt s rozza lázba a sziveket: *menstük meg a magyar ifjúságot*, bontsátok ki újra a Mária-

congregatiók fehér zászlaját, s gyűjtsétek alája a Regnum Marianum fogékony ifjúságát, higgyétek el, újra virágos kert leszen híres Pannónia! És e szóra az ébredés májusi szellője vonul végig szent-István honán: nézzétek csak, milyen lázas munka indult meg az egész vonalon s mindez csak egyért: a magyar ifjúságért. Vegyétek sorra, mi mindent teremtett az új század egy-két éve, kezdve a középiskola új hititai tervén, mely a VIII. osztály anyagául a keresztény vallás *apológiáját* írja elő, a kath. ifjúsági egyleteken s az egyre tömöttebb sorokban álló középiskolai Mária-kongregációkon át a diák kezében levő *Zászlónkig*, majd a Damjanich-utcai palotától Szent Imrénk Ülei-utji házáig, az egyetemi Congregatótól a kiskatekizmus reviziójáig — a mit 15 évvel ezelőtt még csak álmódunk s az álmódok is mily kevesen voltak — az már a valóságnak hus és vérből, szivből és életből szótt alaját kezdi magára öteni.

Azonban az öröm ne vegye el éberségünket! Tekintsünk csak hátra! Míg mi boldogan vetjük szemügyre az apostoli munka haladását, mögöttünk egy ijesztő alak tűnt fel: tekintetén és egész valóján a pokol és napszámóainak hideg elszánt-sága, ajkán gunyos mosoly; különben egészen a legújabb divat szerint öltözve, hiszen otthon jár a szalonokban s miniszteri szobákban — ez az örök ellenség, a *szabadkőművesség*. A felvilágodottság sötétben vakoló kömvesséi pokoli tervet dolgoztak ki, hogy megsemmisítsék, a mit eddig a magyar ifjúságért építettünk s még inkább, hogy előre tönkre tegyék s megrontsák mindazt, a mit ezentul tethetnénk a krisztusi program megvalósításáért.

Az ifjúság kell a szabadkőművességnek, ez most harminckét ezer páhozlynak, négy millió szabadkőművesnek programja. Szerencsétlen hazánkban fájdalom, már nagyon erős a szabadkőművesség, több ezer páhozly-tesztvér dolgozik a pokoli munkán; befolyásuk óriási, tudásuk, elszántságuk, kitarításuk félelmetes.

Valaki ép a napokban mondta, hogy a szabadkőművesek nem törődnek a vallással s ezért nem kell belőlük rémet csámlni, melytől félünk. Ezt csak a látni nem akaró naivság, az aludni szerető optimizmus mondhatja az emberrel. Az olasz nagy-Oriens 1887-ben kiadott körlevélben ezt olvassuk: „Figyelemzessék a tisztelendő testvéreket, hogy soha se lévessék szemük elől a halottak égetésére, a pusztá polgári házasságra s a polgári temetésekre vonatkozó szabadkőművesi rendelkezéseket; akadályozzátok a mennyire lehet, a gyermekek keresztelését; költsétek rossz híret mndannak, a mi a vallásra vonatkozik, különösen pedig a kath. sajtót; s végre a jótékonyosság kapui ne nyíljanak meg mások előtt, hanem csupán a szabadkőművesség barátai vagy pedig azok előtt, a kiknek egykori megnyerésére van remény.” Az aradi *Széchenyi* páhozly 1870-ben okt. 15-én a következő körlevelet intézte Magyarországra testvérpáhozlyaihoz: „Pár nap alatt a kömvesség világa betér Kómába, hogy a babona éjjelét sugárával megvilágosítsa... Valóban meg ritkán ünnepel a szabadkőművesség ily dicős diadalt, mint ezt: a hirtelen eltűnt földi uralom romjain, az emberi balhit összeroskadott államépületein dicsőséggel emelkedik fel a kömvesség világa... 1886-ban a francia *Oriens* nagy mestere mondta: „Óhajta óhajtom, hogy egye-sült erővel vivjuk a közös harcot a Vatikán ellen. *Ime, ez az ellenség, kivéte nincs más.*” Mindezek ellenére vannak szegénybelátásu kath.

emberek, kik azt hiszik, hogy a szabadkőművesség Podmaniczky-utai, tej- és kenyér kiosztó társaság, vagy a két év előtti „kenyérbál” rendező bizottsága.

A szabadkőművesség a pokolnak „az örök ellenségnek” szervezett, modern hadserege. Tagjai ott ülnek a miniszteriumokban, ügyvédi irodákban, bankokban, egyetemi és középiskolai katedrákon és szerepelnek a közéletben Gelléri Mórók és Koltai Virgilek személyében. És ez a rettenetes hatalom, ez az ezkeraru szörnyeteg veti rá magát a magyar ifjúságra, hogy letépje őt az egyház kebléről! A mi ideális felbuzdulásunkra, melylyel a magyar ifjúság akarjuk visszavetelni isteni barátjához és mesteréhez, félelmes visszhang gyanánt hangzik a szabadkőművesség csatakiáltása.

A terv az, hogy úgy a *tanárok*, mint az *ifjúság* lelkét meg kell tölteni szabadkőműves eszmékkel. Mik a szabadkőműves eszmék és elvek — láttuk az előbbi idézetekből. Ezek azonban így nagyon érdekes, sokan nem vennék be, tehát a *humanizmus*, az *emberiség erkölcsi érdeke* s más cféle szólamok alakjába burkolva kell beadni! A „*Testvérülés*” páhozly 1900. évi május 13-diki munkáján *Veszprémi* Vilmos dr. az *ifjúság kézbekapcsolásáról* értekezett s a következő indítványt tette: 1. „Magyarország tanárvilágát kell megnyernünk s egy fényes *nevelő-szövetségbe* egyesítenünk. 2. Tanártestvéreink kezébe az *ifjúság* részére egy gyakorlati erkölcsi *kézik* kell szerkesztenünk, melynek elvölt tanártestvéreink *tervezési* fokozatossággal, egyöntetű eljárással oly módon csepegtessék a fogékony ifjúság lelkébe, hogy a középiskolát elhagyó ifju tiszta (szabadkőműves) erkölcsi képzetekkel lépjen ki az életbe, mint *tökletes szabadkőműves*. (Kelet! 1900. 8-ik sz. 266 o.) A „*Demokrata*” páhozly kidolgozta a tanügyi programot s azt mondja, hogy „a tanterviak törekedjenek kollegáikat megnyerni, hogy a jövő nemzedék szabadkőműves szemlében taníttassék és neveltessék.” E programnak legközelebb megvalósuló pontjai: a szabadkőműves ifjúsági lap kiadása, továbbá a Mária-congregatiók s a *Regnum Marianum* egyesület ellen most alakuló „*Széchenyi István társaság*.” Ez utóbbi szabadkőműves egyesület az ország minden vidékén fiókot fog felállítani, melyeknek célja: az ifjúság „oktatás- és nevelés ügyét kézbevenni;” most gyűjtik a tagokat s a magyarországi *szim-bolikus nagypáhozly* a testvérektől sürgősen kéri „az anyagi és erkölcsi támogatást.”

Ime tehát facta loquntur. A tények nem is beszélnek már, hanem dörögnek fülünkbe, hogy feszítsük meg minden erőnket az ifjúság megmen-tésére.

Ha a mi riadónk gyöngé volna, ébresszen fel az „*örök ellenség*” harca szólító harsonája! Ők nem nézhetik a Szűzmáriás fehér zászlót s ezért a humanizmus és emberi erkölcs nevében bontják ki Mária országában a hitellenesség és szabad erkölcs fekete lobogóját, melyen halálfeje és vakoló kanál ijeszt. Értsük meg az ő öröklődésükből, hogy milyen nagy és szent ügy az ifjúság ügye! Ők is „anyagi és erkölcsi támogatást” kérnek, hát ne fősvénykedjünk mi sem a mi intézményeinkkel szemben. Kérdeje meg mindenki a kedves ifjúsági *Zászlónkat*, lépünk be a *Regnum Marianum* egyesületbe, támogassuk a *sz. Imre* otthon, legyünk apostolai a magyar keresztény ifjúság nagy és szent ügyének.

Ne kicsinyelje senki, hogy a „*Zászlónk*” 2 koronás előfizetésére szőljük a magyar közön-séget! Százszerez két korona, az *kétszázszeczer* ko.

Mai lapunk 4 oldal.

rona s így e vékony erekből hatalmas folyam lesz, melynek dagadó hullámai elbírják majd a magyar ifjuság szent ügyének mentő hajóját.

Áldozatot vár mindegyikünkötől a jövődő nemzedék boldogsága. Szülőknek, tanárnak kezet kell fogniegy mással s így előzni meg, nehogy remény-ségünk, drága kincsünk, a sötétség vakondjainak bitang jószágá legyen.

ÚJDONSÁGOK.

— **A bodajki mandátum.** Január 30-ikán ül össze a képviselőház bizottsága, mely Baross Károlynak a bodajki kerület agylágyulásba esett képviselőjének mandátuma fölött dönteni fog — s már megindult a harc a kerületért. A bodajki kerületben három párt küzdött eddig. A néppárt megalakulása óta ennek a pártnak mindig többsége volt a kerületben. Fiáth Miklós báró megválasztását a legkörümfontabb Bánfy-féle erőszakoskodás birta csak keresztülvinni. A legutóbbi választáson a függetlenségi párt az utolsó napokban engedett a 48-ból és föltétel nélkül borpult hű szövetségese a kormánypárt nyakába. Ha a moóriakat a szüret égető munkája vissza nem tartja, a kerület föltétlenül a néppárté. — A kormánypárt győzelmet egyébiránt lényegesen elősegítette az azóta minden tekintélyét elvesztett „Moór Vidéki Takerékpéntár“ Baross Károlynak azok az ígéretei, a melyekben ő maga hitt legkevésbé. A függetlenségi párt csak a katolikus-gyűlölet zászlóra írásával gyűjtött össze egy-két száz voksot, a melyet aztán eladott a kormánypártnak. Mindenki beláthatja, ily előzmények után legerősebb talaja a néppártnak van s ha jelöltet állít, győzelemre is viszi. Halljuk, hogy a kormánypárt Szécheny Viktor gróftól óhajta fellepíteni, még pedig Tisza-párti programmal. Mi lehetetlennek tartjuk, hogy Szécheny gróf Tisza programjával vállaljon jelöltséget, az ő egyénisége kizárja az ilyen feltevést, de ha megtörténék, a néppárt semmiesetre sem maradhat

tétlenül s jelöltet állít. Kéty Károly dr. fellépése mindenesetre jó auspicium, de nem bevégzett dolog.

A mit a Székesfehérvári Hirlap a függetlenségi pártról fölhoz, inkább mulatságos, mint figyelemre méltó. Hol van ma a függetlenségi párt? Tisza bárónyszéke alatt hűssel elveinek föntartásával. Elvei frázisok, illetőleg paklizások, ki is venné komolyan? Manndorf Géza báró nemcsak intakt egyénisége ha nem is győzelmet, de párhíveket tudna szerezni a pártnak. De Manndorf báró fölleptetéséről szó sem lehet. Ez bizonyosabb a kétszer-kettőnél. Hogy lépne ő fel olyan kerületben, a hol az esetleges párhíveknél nagy része adás-vevés tárgyát képezi. Beszélnek még Babay Kálmán keresztési ev. ref. lelkész fölleptetéséről is függetlenségi párti programmal. Ez azonban csak az egyéni óhajok szerény korlátai között marad.

— **József főherceg és a rokkant huszár.** József főherceg jó szíveről és fenkölt gondolkodásról tesz bizonyosságot ez az alábbi történet: Kaposvárott mindenki ismeri Tar Mihály rokkant huszárt, aki 66-ban a kőnigreczi csatában egyik lábát elvesztette. Tavaly nyáron, mikor József főherceg Kaposvárott időzött, a rokkant huszár meglátogatta az Erzsébet szállodában, amikor is a főherceg a legszívesebben fogadta és hosszasan beszélgetett vele. Eltávozásakor 100 koronát adott a rokkant huszárnak azzal a biztatással, hogy ha szüksége van segílyre, forduljon hozzá bizalommal. Most újevkor Tar Mihály boldog újévet kívánt a főhercegnek, amire a főhercegtől a következő sajtóközlemény irt, gyászkeretű levelet kapta:

Alcsuthon 1903. december 30.

Kedves öreg vitéz huszárom!

Mellélkelve küldök 100 koronát. Ha szükiben van, csak forduljon hozzám, nem felejttem el az én vitézeimet, akik dandáromban oly hősiessé és dicsően harcoltak. Mi vertük a németet, de hát ők erősebbek voltak, de azért velem a hetes huszárok mégis mindig győztesek voltak.

Isten áldja meg és adjon boldog új évet.

Régi bajtársa

József főherceg.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Költevények prózában.

1. Hej, mikor a piros rózsák nyitlakt! . . .

Valahol, valamikor réges-régen olvastam egy kis költeményt. Már ellírant emlékezetemből az egész . . . csak első sorát őriztem meg mostanáig. „Hej mikor a piros rózsák nyitlakt . . .“ Tél van; hóvirágok lepték be ablakom tábláit; sötét szobámban csak egy gyertya ég. Útök gondolkozva, egy kuckóban megvonultam, fejemben pedig minduntalan fel-fel csendül:

Hej, mikor a piros rózsák nyitlakt! . . .

És ott látom magamat a külvárosi házikó alacsony ablakai előtt. A nyári alkonyat csendesen sötétedik bele a harmatos éjszakába; a levegőt rezeda- és hársillat telíti; az ablakon, fejt félrehajtva, könyököl egy leányka és sórtalanul mered az égre, mintha várná az első csillagok megjelenését. Milyen nyíltsággal ragyognak eleven szemei, milyen meghatóan ártatlanok félig nyílt ajkai, milyen csendes nyugalommal hullámzik fiatalos keble, milyen szűzes lágvak ifju arca vonásai! Nem merek szólni hozzá, pedig úgy szeretem, úgy dobog a szívem!

Hej, mikor a piros rózsák nyitlakt! . . .

Szobámban mind nagyobb lesz a sötétség; a gyertya serceg, lengő árnyékok futnak végig az alacsony mennyezeten, a fagy nyikorog és dühöng odakinn, s újra megszólal a bús, susogó dal:

Hej, mikor a piros rózsák nyitlakt! . . .

Új alakok jelennek meg . . . Felhangzik az eleven falusi élet vidám zaja. Két aranyzóke

fej bujik össze, s néz fel rám ragyogó szemével: piros arcuk remeg a visszafojtott nevetéstől; két kéz barátságosan összefonódik . . . benn, a barátságos szoba mélyén a régi zongora hangjainál vigadnak, s a friss Lanner-keringő hangjai nem nyomják el a jó, öreg szamovár bugását . . .

Hej, mikor a piros rózsák nyitlakt! . . .

A gyertya hirtelen kialszik; a szoba első-tétül . . . Ki köhécsöl itt olyan rekedten, olyan tompán. Öreg kutyám, egyedüli társam összerakódik s lábaimhoz kuporodik . . . Fázom . . . Hideg van . . . Azok már rég nyugosznak . . . nyugosznak . . .

Hej, mikor a piros rózsák nyitlakt! . . .

2. A szikla.

Láttatok már vén, szürke tengerparti sziklát, a mint — az ár idején — vidáman ragyogó raphényben minden oldalról verdesik a nyugtalan hullámok, verdesik, játszadoznak körülötte s hízelve simulnak hozzá; a mint mosogatók mohos fejét a fényes habok laza gyöngyszemei.

A szikla szilárdan, változatlan szürkeségben mered; csak itt-ott vannak sötét felületén élénkebb színek. Ezek a színek voltak tanui az ősrégi kornak, a melyben az olvadó gránit még csak kezdett megszilárdulni és az egész forró tömeget előntötte az élénk tüzzsín. Az én szívemet is így özönlötték körül még nemrég minden oldalról ifju asszonylelkek; érintésüktől izzóvá lett, és előmlött rajta a most már csak itt-ott eltűnődzett élénk színű pir: megannyi nyoma a hajdani tüznek.

A habok rég visszavonultak, de az élénk színeket még megvannak, ha dühöng is fölötte a metsző szélvihar.

— **Kitüntetés.** Gaudernak József altábornagy, kerületi parancsnokot magas kitüntetés érte, amelyben ő felsége hosszu és érdemekben gazdag szolgálatainak elismerésüül néki a Lipót-rend lovagkeresztjét díjmentesen adományozta. A tisztikar ez alkalomból tagnap tisztelgett az altábornagynál.

— **A felsővárosi orgona.** Jelentéktelen kis hangszer volt eredetileg az orgona, elődjei a duda és az ókori pánsip. Sok száz év, sőt évezredek teltek el, míg e primitív hangszerekké fokozatos tökéletesítés folytán oly remek mesterművek fejlődtek, a minő a mai orgona, a mely impozáns voltánál és azon tulajdonságánál fogva, hogy az összes létező hangszereket, sőt az emberi hangot is hiven utánozni képes, méltán viseli a „hangszerek királynője“ nevet. Legprimitívabb alakzata az ókorban a jeruzsálemi Salamon-templomban volt használatos, a római császárok idejében a vízi orgonák (organum hydraulicum) voltak szélében divatosak, a melyek hordozhatók voltak. De aligha tévedünk, ha azt az állítást kockáztatjuk, hogy a székesfehérvári felsővárosi kath. templom chorusrán felállított orgona, mai állapotában rosszabb, mint az ókori vízi orgonák, melyeknek az az óriási előnyük volt a felsővárossal szemben, hogy hordozhatók voltak, taicskán minden percben oda lehetett szállítani, a hova akarták. Nagyon kívánatos volna, ha a felsővárosi orgona is oda szállíthatnák, a honnan vissza nem kerülne többé soha, hogy förtelmes idegrentó hangjait ne hallaná többé senki. Régi, rozszant verkki, melynek minden alkatrésze: fujtatója, szélládája, billentyüzete, pedálja, fa és cinsipjai rosszak. Nincs egyetlen tisztán hangolt regisztere, botrányosan hamis hangjai depimáló hatással vannak ugy a laikus, mint a szakértőre, s számalomra méltó a pap, a kántor és a hívők, kiket a balsors arra kárhoztatott, hogy eme fül és dohthártyát sértő monstrum hangjai mellett végezzék hivatásukat. Ideje lenne, ha a városi hatóság a hangszerek királynőjét párfogása alá venné és városunk templomba járó kath. közönségének érdekében új orgonát állíttatna fel, melynek költéségeihez a hívők bizonyára készséggel járulnának hozzá.

3. Kétféle gazdagság.

Valahányszor magasztalni hallom Rothschild nagylelkűségét, ki rengeteg jövedelméből ezeket költ gyermekek nevelésére, szegény betegek gyógyítására, öregek gyámoltására, nagyon dicsérem őt és meg vagyok hatva. De minden dicsérés és meghatottság mellett akaratlantul is eszembe jut a szegény parasztsalád, a mely roskadt vaskó-jába még befogadta egy kis árva rokonát.

— Vegyük magunkhoz a kis Katit, — szólt az anyjuk — igaz, hogy rá megy az utolsó garasunk is és sőt se birunk venni a levehez.

— Hát akkor majd sórtalanul fogjuk enni, — felelt a paraszt.

Milyen messzi elmarad Rothschild ezek mögött.

4. A megelégedett ifju.

A székváros egyik utcáján vígan ugrálva fut végig egy ifju. Mozdulatai fürgék, vidámak: szeme ragyog, barátságos pir önti el ragyogó ábrázatát . . . Az egész ember az elégedetlenség és boldogság maga.

Ugyan mi érthette őt? Valami nagy örökséget hagytak rá? Fényes hivatalt kapott? Vagy szerelmi találkára siet? Avagy egyszerűen jól be-reggelizett és az egészség tudata, a jóllakottság érzete ujjong erős tagjaiban? Vagy talán nem akasztották nyakába nyolcszögű csillogó keresztet, őh Szaniszló, lengyelek királya? Nem bizony.

Hanem kieszt valami rágalomtól egyik ismerőséről és sikerült is szerencsésen széthordania mindenfelé, sőt éppen az imént hallotta egy ismerősét ugyanazt a pletykát ugyanarra ugy, hogy már maga is kezdi hinni az egészet!

Ó milyen elégedett, sőt milyen derék ember ez a kedves, sokat ígéro ifju!

Turgenyev Iván.

— **Kinevezés.** A főispán dr. Neumann Henrik gyakorlóorvost a helybeli Szent György kórházhoz alorvosává nevezte ki.

— **Almásy Lola öngyilkossági kísérlete.** Almásy Lola, a sokat emlegetett színésznő, aki most az aradi színház tagja, s aki egy hónappal ezelőtt a mi színpadunkon tűnt fel elegáns ruháival, mint Aradról jelentik, öngyilkossági kísérletet követett el. Kedden este a lakásán, mikor anyja egy pillanatra távozott a lakásból, *morfiumot ivott.* A gyorsan előhívott orvosnak sikerült az idején alkalmazott ellenszerekkel megmenteni az életunt színésznőt. Mikor magához tért, megvalósította, hogy *nagy anyagi gondjai* miatt akart megvalmálni az életét. Öngyilkos kísérletének ez a motívuma már csak azért is meglepő, mert Aradon pompás ékszerrel és egy-egy új darabban bemutatott elegáns tolettével mindig feltűnést keltett.

— **Fényes legújabb párbaja.** Fényes Lászlónak, az egykori fehérvári újságírónak betegsége a párbajozás. Legújában gróf Károlyi Györgyvel gyűlt meg a baja. A „Független Magyarország”-ban cikket írt „Azok a csizmadiák” címen s ezt Károlyi önmagára nézve sértőnek találta. A sértésnek duellum lett a vége, melynek folyamán Fényes László homlokán, arcán, orrán és kezén szenvedett egy vágásból eredő sebesülést.

— **Egy gyermek tüzhálála.** Torontáli Elemér Gyümölcs u. 10 sz. alatti lakos, ügynök felesége tegnap délután nagymosást rendezett a lakószoba melletti konyhában. Körölte játszottak gyermekei, köztük az 1 éves Dezsőke is. Az édesanya el lévén foglalva a mosás körül, többször megesett, hogy a mosóvizet ki kellett vinnie s ezalatt a gyermekek őrizetlenül szórakoztak. Így történt délután négy óra tájban is. Mig az anya kivitte a vizet, a kis Dezsőke papírszeleteket dugott a takaréktűzhelybe, játék közben a ruhája tüzet fogott s mire az anyja visszatért, a kis gyermek már élő fátylaként szaladgált a konyhában. Erthető, hogy Torontálné halálra rémült s ijedtében vízzel öntözte gyermekét. Dr. Vizeleki, majd dr. Palánszky siettek orvosi segélyt nyújtani a megégett kis gyermeknek, de mert az égési sebek az egész testre kiterjedtek, az orvosi tudomány nem menthette meg a kis gyermeket, óriási kínok között kiszenvedett.

— **Katonazene a korcsola-pályán.** A jég sport kedvezői bizonyára örömmel veszik a hirt, hogy kedvező idő esetén vasárnap délután a honvédek zenekar játszik a jégpályán. Előreláthatólag népes lesz ez alkalommal a szépen gondozott jégütőkör.

— **Pályázati eredmény.** A rácalmási állami iskola 7 tantermének berendezését árlejtés útján adták vállalatba. Tegnap tartott meg az árlejtés a helybeli államépítészeti hivatal helyiségében s ennek eredményeként jelezük, hogy a munkát Nagy József helybeli asztalos mester nyerte el 2020 koronás ajánlatával.

— **Eszküdtbírói tárgyalások.** A székesfehérvári kir. törvényszéknél a február havi ülészakra kitűzött esküdtbíróági főtárgyalások sorrendje a következő: február 3-án: Bali Pap Mihály szándékos emberölés büntette, 4-én: Mennyei József szándékos emberölés kísérletének büntette, 5-én: Márton Sándor gyújtogatás büntette, 6-án: Klein István és Frey Ferenc szándékos emberölés kísérletének büntette és hatóság elleni erőszak büntette, 8-án: Szöllösi Mihályné szül.: Tóth Erzsébet gyújtogatás büntette, 10-én: Dietrich József gyilkosság büntette, 11-én: Berta Ferenc gyilkosság kísérlete és háromrendbeli lopás büntette, 12-én: Jánosa Zsuzsanna gyújtogatás büntette, 15-én: Kripcsí Szabó József és 4 társa szándékos emberölés büntette.

— **Eljegyzés.** Hirsch L. László kereskedő eljegyezte Mező Ignác miskolci kereskedő kedves leányát, Margitkát.

— **Jutalom a halálban.** Huszár Mihály csáberényi telkes gazda a most lefolyt megyei bizottsági tag-választás folyamán Grünfeld Ignác jelöltnek volt a főkorte. Evett-ivott a korteskedés folyamán rogyásig, a szó szoros értelmében hogy a mint egy éjszakai kortes-muri után kocsira akart ülni, összerogyott s nyomban meghalt. Szívzselés okozta halálát. A nép isten büntetését látja a hirtelen halálban, mert Huszár mindig ellenzéki férfiura adta a voksát s ez volt az első eset, hogy mameluk mellett korteskedett.

— **Fischer-Spitzer doktor.** A hírhedt házasságzédélgő esetét ismerik olvasóink. Evekkel ezelőtt a török-magyar barátkozás idején mint muzulmán ünnepeitette magát. Később, mikor a törökök kimentek a divatból, mint dr. Fischer József szerepelt, aki Amerikában lett az összes orvosi tudományok tudora. Barangolása alatt elbolondította egy csomó fejkötő alá vágyó asszony és leány fejét, hogy kisebb-nagyobb összegeket csaihasson ki tőlük. Legutóbb feleségével és mostoha leányával városunkban telepedett le s iterte utól Simon Sándor alkaptány rendőri tat péntata. Hogy hányszor házasodott meg, az örök titka lesz a világlátót csalónak, mert a bíróság csak három feleséget tudott kideríteni. Az ipoly-sági törvényszék az ál-doktor, akinek Spitzer József az igazi neve, két esztendő börtönre ítélte kettős házasság miatt. A budapesti tábla a büntetést egy évre szállította le, a Kuria pedig a benyújtott semmisségi panaszt elutasította.

Szóval a világsaló, kit dr. Csöppentky Mihály helybeli ügyvéd képviselt, elég olcsón menekül.

— **Ítélet a Fényes-Pláner párbajügyben.** A Fényes László és Pláner Bódog között felmerült párbajügyben a helybeli törvényszék ítéletét a királyi tábla megváltoztatta, amennyiben Fényes büntetését 3 hónapról egyre, Plánerét pedig 4 hónapról másfél hónapra szállította le.

— **Bischitz Andor öngyilkos.** Az egyetemi afférjeiről ösmeretes Bischitz Andor, akit tavaly az egyetemről kitűntettek, Monte-Carloban fobélőtte magát. A fiatal egyetemi hallgatót rokoni kötelekék fizik a fejemegyei Pajzs (Pick)-családdhoz.

— **A verebi rom. kath. dalárda** f. év január 24-én tartott táncmulatságán föllűztek: Verebi Véghe Júlia 4 kor., Verebi Véghe Mária 3 kor., Belezny István 2 kor., Halász Ferenc 2 kor. A kegyes adakozók fogadják ezuttal is az összes dalárdisták halás köszönetét.

— **Gyors fizetés.** Kovács Mihály seregélyesi lakos Kovács István kanászzsal f. hó 25-én együtt mulatozott s azután összeülekezve nótaszó mellett ballagtak végig Seregélyes nagy utcáján. Kovács Mihály igyekezett felhasználni a kanász jókedvét s ordítás közben 3 k. 60 fillért tartalmazó tárcáját ellopta. Kovács, a kanász ezt észrevette, kiabálni kezdett, majd mikor néhány poflevest kapott a pénz helyett, kanyarított egyet a fűtyköseivel s úgy vágta fejbe ellenfelét, hogy rögtön elborította a vér. Kovács Mihály nem élt a feljelentési jogával.

— **Farsang.** A székesfehérvári kath. legényegylet ifjusága saját házalapja javára, 1904. évi február hó 14-én a „Fehér barány” összes termében-fűzár-és cotillon-táncal egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti díj: személgye 1 k. családjegye 1 k. 60 f. Kezdeté este pont 8 órakor.

— **A csikvári kath. kör** február hó 2-án saját pénztára javára zártkörű táncmulatságot rendez. Belépdíj: személyenként 60 fillér. Kezdeté esti fél 8 órakor.

— **A „sárosdi iparos olvasó kör”** folyó hó 23-án Reichardt Lajos vendéglőjében saját könyvtára javára zártkörű táncmulatságot rendezett, a mely dacára egyesek rosszlelkűségének, a kik is minden követ megmozdítottak, hogy a mulatság ne sikerüljön, bántván őket az iparos olvasó körnek kissé keresztény jellege — varakozáson felül sikerült s általános jó kedvvel táncoltak a fiatalok kivülgös kivraddig. A vicám hangulat azonban nemcsak őket, de az öregebbeket is elfogta, hogy ugyancsak ropták a táncot magyar szokás szerint. Felülizetmi szívesek voltak: Nagy József 2 k., Durmits Gyula, Durmits Mihály, Sudár Mihály, Hartmann Ferenc, Sebestény István, Durmits József, Lampert Gyula, Réthy Gergely, Brattan Miklós, Faksza Katica 40—40 f., Horváth György 20 f., a melyért ez uton is köszönetet nyilváníti a Rendezőség.

— **A vízmosások megkötése.** A vízmosások megkötésére vonatkozó eljárás egyszerűsítése céljából a földmívelésügyi miniszter elrendelte, hogy oly esetekben, midőn a vízlefolás nagyobb mérvű rendezést igényel, vagy a rendezés idegen érdeket is érint, a vízjogi engedélyezési eljárás is foganatosítandó. A községi határokból levő vízmosások felvétele községi határonkint a járási főszolgabíró, a kir. erdőfelügyelőség s esetleg a kultuszmérnöki hivatal kiküldöttjéből álló bizott-

ság által az illető községi ejojárorság közreműködésével eszközözendő.

— **Becsületes megtaláló.** Léder Mihály úllanus tizedes még a nyár folyamán Börgönd pusztá határában elvesztette a kardját. A szerencsés megtaláló Frész Antal börgöndi juhász volt s kést csináltatott belőle. A becsületes megtalálót csak most sikerült kinyomozni s bűnének büntetését a bíróság állapítja meg.

— **Jó Pasztor.** Prédikációs folyóirat XXII. évf. Szerkeszti: T. Pelikán Krizsó. Havonkint 4—5 ives füzetekben. Hoz az év minden vasárnapjára és ünnepére, alkalmrka, szentes napjaira tartalmas szentbeszédet. Munkatársai nagyobbrész ismert nevű szentbeszéd írók. Jelen évf. két bőjt kurzust, egy májusi kurzust hoz. Evre 8 kor., félévre 4 kor. Megrendelhető a pénz elutasítás be-küldésével. Szegényebb ellátásuk évi 6 korona előzetes beklődése ellenében — A három folyóirat egyszerre megrendelve 20 kor. helyett 16 kor. Ft. papság szokott feltételnek mellett. Mlatutvány-szám ingyen. Megrendelhető az Oktató Népkönyvtárral (Budapest, VII., Csömöri-ut 16.)

— **Öngyilkosság.** Kajári István abai lakos a helybeli Szent-György kórházban volt lakója, a honnan gyógyíthatatlan bajával tegnap haza felé ballagott. Nagyon elkiserítette a tudai, hogy betegsége egész a sirig kell viselnie s hogy a szenvedése ideje hosszú ne legyen, tegnapelőtt fejbe lötte magát. Mire észrevették, halott volt.

— **Az atyai vendéklők.** Egy jóképű atyai beállt a bírósághoz. Leveszi a szipkáját, azután egy hangos „Adjék Isten”-nel kezét nyújt a bírónak.

— **Hát begyűttem,** hogy azt a bizonyos kis sort elcsinaljuk.

A bíró beszólítja a panaszot, akinek a feje ugyancsak be van kendőbe bugyolálva.

— **Kend hagyta helybe ezt az embert?**

— **Vádlott egyet ránt a vállán.**

— **Hát én, én.** Összekülönböztünk oszt' a koma feje nagyon lágy volt.

— **Hát beismeri tettét?**

— **Ha muszáj, há igen.**

— **Tud valamit előadni a védelmére?**

— **Hissen tudni tudnék, de hát . . . izé,** sokan vagyunk . . . vagy mi.

— **No, csak kivéle bíran.**

— **Az atyai meg szétnyitja elől a nagy szüirt** egy kosarat huz elő.

— **Tisztelteti az anyjuk, egynehány tojást** küldött . . .

— **Katholikus Hírvédelmi Folyóirat.** XVI. évf. havonkint 4 iv. Szerkeszti: T. Pelikán Krizsó, Keményffy K. Eániel. Megvitítja a legaktuálisabb kérdéseket és különös figyelemmel kíséri a katolikusellenes sajtó támadásait. Állandó rovatok: A protestantizmusból megtertek cletrajzát. A külföldi szemlében a katolikus világ nevezetesebb eseményeiről értesít. A Protestáns Szemle a protestánsok tolkapásait, hamis állításait, támadásait cáfolja. *Scotiális levelek.* Krónikák: a hazai valáspolitika: ügyeket bírálja. Irodalom és Vegyesek. Egy iv. kath. irányu regény. Egész évre 8 kor. félévre 4 kor., segédlelk. 6 kor. Megrendelése az Oktató Népkönyvtárnál Budapest, VII., Csömöri-ut 16.

— **Egy három szobás, előszobával és mellékhelyiségekkel ellátott új lakás május 1-re kiadó Zöldfa-u. 9. sz. alatt.**

— **A Vizivárosban építendő templom javára** Kosa Ferenc ur 24. számú gyűjő ivén adakoztak:

Juhász József 1 kor. Szilasi János és neje 1 kor. Fritz Ferenc 2 kor. Gertner Jánosné 40 fill. Horváth Lajos 2 kor. öz. Bendig Jánosné 40 fill. Kovács István 60 fill. Bucci Imre 1 kor. Jánocky János 20 fill. Lics Andrásné 60 fill. Szabó Ferenc 20 fill. Mayer Ferenc 20 fill. Bebesi István 10 fill. Ny. Bogrnár István 20 fill. Ny. Bogrnár Pál 20 fill. Lozso János 40 fill. Lencsés Ferenc 2 kor. Fehérvári János 10 fill. Polcer József 20 fill. Csizsár Ferenc 20 fill. Tóth István 20 fill. Nofcer Ferenc 1 kor. Pajor József 10 fill. Pap János 1 kor. Báron Mihály 1 kor. Lizi Ferenc 60 fill. Gáborovics Mihály 10 kor. Balog Antal 1 kor. Kias József 1 kor. Vinc András 2 kor. Vihart Ferenc 60 fill. Sumits István 20 fill. Izsó Ferenc 20 fill. Sütő György 5 kor. Margruber Vilmos 40 fill. Vihart Anna 2 kor. Botos János 1 kor. Vinc Ignác 1 kor. Smalc József 1 kor. Fröschl József 2 kor. Lizi Erzsébet 8 fill. Csizmás Elek 40 fill. Tüske István 20 fill. Marsalek János 60 fill. Huber István 20 fill. Stolczenberger József 10 kor. Tüske Ferenc 20 fill. Kreutzer Gusztáv 40 fill. Balogh Józsefné 80 fill. Peidl József 4 kor. öz. Vehm-

ger Ferencné 1 kor. öz. Bajzáné 1 kor. Tujner István 1 kor. Bognár Józsefné 1 kor. Pehaker Jánosné 2 kor. Balázs Miklósné 1. Orbán Ferenc 1 kor. Cák Ferenc 40 fill. Vörös Gábor 40 fill. Homola Jánosné 20 fill. Varga János 20 fill. Barna Jánosné 40 fill. Csóri István 1 kor. öz. Györe Ferencné 1 kor. öz. Sütő Ferencné 10 fill. öz. Szabó Józsefné 24 fill. Már Jánosné 1 kor. Kosa György 60 fill. Jánócki István 20 fill. Nott György 1 kor. Rottar Ferenc 1 kor. Horváth Mihály 80 fill. Vetr János 30 fill. Ring Lajos 60 fill. Gondán János 80 fill. Pindur Mihály 30 fill. Polgár Antal 2 kor. Bürgermeister Ede 1 kor. Pajer János 40 fill. Gabrovics István 1 kor. Tikász Anna 20 fill. Akkerman Pál 1 kor 20 fill. öz. Vincica Jánosné 20 fill. öz. Paulusz Andrásné 40 fill. Verkovics Ferencné 60 fill. Terk Géza 80 fill. Bokor Mihályné 10 fill. Kósa Ferenc 10 korona.

Peresztegi Nagy János ur 30 számú gyűjtő ivén adakoztak:

Beregí József 100 kor. Lics Ferenc 1 kor. Szabó Mihály 2 kor. öz. Peresztegi Nagy Józsefné, Gabrovics István 2 kor. Szabados János 1 kor. Antal József 2 kor. Kúú Antal 1 kor. Beke József 20 fill. Peidl János 20 fill. Wimmer József 50 fill. Nagy János 40 fill. öz. Nagy Jánosné 40 fill. Boda István 1 kor. Szabó Andrá 20 fill. Fister Ferenc 2 kor. Stolcenberger János 40 fill. Tóke József 1 kor. Märboffer József 50 fill. ifj. Knittelhoff József 10 kor. Ladavics Mihály 60 fill. Lóke István 20 fill. Gazdag István 20 fill. Sütő István 1 kor. Szabó Imre 40 fill. Bazser János 20 fill. Peresz. Horváth István 2 kor. Peresz. Horváth Imre 1 kor. Jankovics József 40 fill. Boda József 1 kor. öz. Boda Istvánné 1 kor. Boda János 1 kor. Piller Károly 90 fill. Szakmári István 20 fill. Vincica Mihály 40 fill. Lendvai József 20 fill. Varga János 2 kor. Máhes János 1 kor. Komlósi János 50 fill. Komlósi Mihály 80 fill. öz. Kis Józsefné 2 kor. Polcer István 1 kor. Berregi György 1 kor. Kálmán Ferenc 1 kor. Nemes Imre 1 kor. Rusits József 40 fill. Rusits Ferenc 40 fill. Szabó Örsze 1 kor. Peresz. Nagy János 6 kor. Kocsis Pál 6 kor. ifj. Peresz. Nagy József 1 kor.

Bor!

Tisztán kezelt Ó bor kihordásra 25 kraj cárért kapható: Lakatos-utca 8.

Husvétli zárandoklat Rómába.

Néhány esztendővel ezelőtt kitüntető vendég-szeretettel fogadta a velencei bíboros patriárcha Del Sarto József, a Szent Gellért hamvaihoz zárandokoló magyarokat; jósága, harátsága az az egész magyar nemzetnek szólt és élénk emlékeztében maradt mindazoknak, kik akkor vele érintkeztek. A nagy XIII. Leo pápa helyét a magyar nemzet barátja, az egykori velencei patriárcha foglalta el a pápai széken. A magyar nemzetnek most nyílik először alkalmja szerető barátját a világ legelső méltóságában megismerhetni és tisztelhetni. Zárandokmenet lesz ez, mely a bíboros hercegprímás fővénkörsége alatt husvét hetében megy az örökvárosba; megjelenése első sorban az egyház új fejének szól, de egyuttal tanulmányút is: a keresztény és az antik Róma megismeréséből soha el nem muló emlékeket hozhat haza a fogékony lélek. Ezidén a budai Alárikongregáció rendezti a zárandoklatot, amely két csoportra fog oszlani, u. m. I. tanárok és tanuló ifjúságra. 2. egyéb résztvevők csoportjára. A két csoport együtt utazik; a szokott időben, nagyhét keddjén (március 29.) este indul el a fiumei gyorsvonattal a keleti pályaudvarról, másnap reggel Fiumébe, onnan estére Anconába érkezik. Anconából vasuton megy tovább Róma felé; Rómába érkezik nagycsütörtökön reggel. Nagycsütörtöktől számítva öt és fél napig marad Rómában és ugyanazon uton tér vissza.

A részvételi díj az I-ső csoport részére, melyben csakis tanárok és tanulók (egyetemi hallgatók, középiskolai etc. tanulók) vehetnek részt, az egyedül számukra igénybe vehető *rendkívüli vasúti kedvezmény folytán csak 120 korona*, ebben befoglaltatik: az utazás (vasuton II. osztály, hajón I. osztály), utközben és Rómában teljes ellátás a Santa Marta intézetben és a szükséges belépőjegyek Rómában a pápai múzeumokba, villamos vasut a San Paoloig, végre a 25—30 főre osztott csoportok szakszerű vezetése; a II-ik csoport részére, melyben a tanulók és tanárok hozzátartozói és egyéb zárandokok is részt ve-

hetnek, a választott vasúti osztályhoz képest háromféle vasúti ár van megállapítva é. p.:

a vasuton II. oszt., a hajón díszterem 500 K.
" I. " " " I. oszt. 210 " "
" III. " " " I. " 110 "

Ezen árakban befoglaltatik: az utazás, a teljes ellátás utközben, de csak az odautazásnál, öt és fél napi ellátás Rómában, kocsik a vasúti állomástól a szállodáig és vissza, négy személyenként kocsi (III. osztályuaknak villamos közúti kocsil a Szent Pál templomhoz, belépőjegyek a Szent Pál templomhoz, belépőjegyek a pápai múzeumokba és szakszerű vezetés. Az I. és II-od osztályu zárandokok szállodákban, a III. osztályuak a Santa Martában lesznek elszállásolva.)

Ezen csoportra nézve az együttutazás csak odamenet kötelező, melynek folytán a zárandokok római tartózkodásukat az öt nap elteltével megnyújthatják, de utjukat 30 napon belül, vagyis április 20-áig okvetlenül be kell fejezniük, mert jegyük érvényessége azon napon véget ér.

Akik hazafelé más utirányt óhajtanának választani (pl. a florenc—velenceit), ebből kívánságukat már a jelentkezés alkalmával kell tudatniok, hogy számukra a rendezőség megfelelő jegyekről gondoskodhassék. Ezen jegyek természetesen drágábbak is az árkülönbözetet a résztvevő megfizetni tartozik.

Jelentkezéseket elfogad 1904. március 15-éig Thym Adolf kongregációi praeses (Budapest, II. Toldy Ferenc-utca 30., katolikus egyesületi ház.)

A jelentkezéssel egyidejűleg személyenként 20 korona előleg kiüldendő be ugyanezen cím alá. A hátralékos összeg március hó 20-áig okvetlenül beküldendő.

Budapest, 1904. január 10-én.

A rendezőség nevében:

Székő Imre dr., Thym Adolf,
áll. főreáliskolai hittanár, a budai kath. kör titkára.
kongregációi praeserek.

A rendezőség a résztvevők szíves figyelmébe ajánlja főt. Grósz Ferenc plebános urnak „A katolikus zárandók Rómában” című könyvét. Megérdekelhető a szerzőnél Gánth, Fehérmegye, posta Csákvár.

SZÍNHÁZ.

Kedd, január 26.

Névtelen levelek. Boross Endre vendégszerplése mellett került színre ez az elmés francia bohózat. Nem először látra ugyan a közönség, mint a hogyan a szingargató el akarta huetni a szinlapon, de akárhányszor ment is e darab, anynyi tény, hogy józú dolog lévén a közönség kitünően mulatott. Főleg a második felvonás keltett nagy hatást s színészeink igyekezete is itt volt legnagyobb. A vendégművész mellett első sorban Szigethy Andor, a társulat komoly törekvésű, szorgalmas tagja állta meg helyét kitünően. Lépést tartottak vele Déri és Sarlay is, de főkép

M. Nagy Mari, aki az anyós szerepében teljesen otthon érezte magát.

Egy kis megrevást nem hallgathatunk el a közönséggel szemben. Boross Endre, a Nemzeti színház tagja, művész s egy nagy baja van. nem zsidó. Azt hiszem, kizárólag ennek tulajdonítható, hogy a közön-ég gyéren látogatta a színházat vendégszerplése alkalmával. A művészet terén pedig ugyancsak helyén való dolog lenne a filozofizmus foghagyományait kerülni. Ez a közfelfogás, kötelességszerűleg adunk neki kifejezést.

(k.b.)

A fejen

niesen korpa háromszori használat után a világhírű fejkorpa pomádétól.

Bergmann és Társa Dresden és Tetschen a/E.

Egy tégely 1 korona 20 fillér.

Kapható: Koronafi Károly fodrásznál Székesfehérvár, Nádor-utca 13.

COAKSZ!

Alóírt légszeszgyári igazgatóság a legjobb minőségű szilécziar darab-köszémből előállított

Coakszának

métermázsáját 4 koronáért a légszeszgyárban ajánlja azon kedvezmény mellett, hogy a ki 3 métermázsát, vagy ennél nagyobb mennyiséget vesz egyszerre, annak a légszeszgyár a saját fuvarán a Coakszot helyben a házhoz (a ház kapujáig) szállítja fuvardíj nélkül.

Utálvány csak a székesfehérvári kereskedelmi bankban és a légszeszgyárban váltható.

A székesfehérvári
Légszeszvilágítási-Társulat igazgatója
Mráz V.

A Székesfehérvári Kereskedelmi Bank

rendes évi közgyűlését

f. évi február hó 21-én d. e. 9 $\frac{1}{2}$ órakor

saját üzlethelyiségében

tartja meg, melyre a társaság részvényesei tisztelettel meghívotnak.)*

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az 1903. évi zárószámadásnak előterjesztése, az igazgató-tanács és a felügyelő-bizottság jelentése.
- II. Az osztalék meghatározása és a felmentvény megadása.
- III. 6 igazgató-tanácsi és 5 felügyelő-bizottsági tag megválasztása. Székesfehérvár, 1904. január hó 19-én.

Ifj. Zichy János gr.
elnök.

*) Azon részvényesek, kik a közgyűlésen részt venni óhajtanak, tartoznak az alapszabályok 51. §-a értelmében saját nevükre szóló részvényeiket legalább 8 nappal a közgyűlés megelőzőleg az intézet pénztáránál átvételi-jegy kiszolgáltatása mellett letenni.